

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 22Pc/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517203562
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517203562.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnej veci navrhovateľa: V. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Š. XXX/XX, G., štátneho občana Slovenskej republiky, proti matke: E. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. Č.. XXX, K., štátnej občianke Slovenskej republiky, zastúpenej Mgr. Jaroslavou Krajčovičkovou Šokovou, advokátkou so sídlom SNP 10, Hlohovec, a dieťaťu: maloletá D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, štátnej občianke Slovenskej republiky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, Krajinská cesta 13, Piešťany, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Určuje, že navrhovateľ V. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Š. XXX/XX, G., štátny občan Slovenskej republiky, nie je otcom maloletej D. E., narodenej dňa XX.XX.XXXX matke E. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. Č.. XXX, K., štátnej občianke Slovenskej republiky.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ návrhom zo dňa 9.6.2017, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 13.6.2017, žiadal, aby súd určil, že nie je otcom maloletej D. E., narodenej E. E. dňa XX.XX.XXXX. Zároveň navrhol, aby súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Návrh na zapretie otcovstva k maloletej D. E. odôvodnil tým, že s matkou maloletej sa zoznámil v Nitre 12.1.2015, kedy navrhovateľ zvykol pracovať v Anglicku a na Slovensko chodieval každé dva mesiace. Raz zobral E. so sebou do Anglicka, kde žili spolu tri mesiace, a vychádzali spolu dobre. Z Anglicka sa vrátili v septembri 2015, pričom navrhovateľ mal v úmysle nájsť si prácu na Slovensku a obaja chceli žiť v spoločnej domácnosti. E. neskôr zmenila názor, a nechcela žiť v spoločnej domácnosti s navrhovateľom po dobu, kým navštevovala školu. Navrhovateľ pristúpil na to, že budú žiť v spoločnej domácnosti až potom, čo E. doštuduje. Aj keď nežili s E. v spoločnej domácnosti, intímne sa stretávali. Intímne sa nestretávajú od marca 2016. Počas pobytu na Slovensku navrhovateľ zistil, že E. E. bola dňa 4.4.2016 na párty, na ktorej sa intímne zbližila s iným mužom, čo neskôr aj priznala. Jej tehotenský test bol pozitívny, a navrhovateľ začal mať pochybnosti o tom, či je otcom dieťaťa. Keďže nevedli spoločnú domácnosť, navrhovateľ v máji 2016 opätovne vycestoval do Anglicka v úmysle pracovať, zarobiť tam peniaze, aby ich moli použiť na spoločný začiatok. Vrátil sa v júli 2016, a vzťah s E. sa javil byť poriadku. Keďže E. XX.XX.XXXX porodila D., navrhovateľ si u zamestnávateľa v Anglicku vybavil 3-týždňovú dovolenku, a pricestoval na Slovensko dňa 1.1.2017. K určeniu jeho otcovstva k mal. D. došlo súhlasným vyhlásením rodičov pred Matričným úradom mesta G., avšak E. nesúhlasila s tým, aby D. mala priezvisko navrhovateľa, čo navrhovateľa prekvapilo, ale napokon privolil, aby D. používala priezvisko matky. Farár D. pokrstil po prísľube navrhovateľa a E., že do dvoch rokov uzavrú manželstvo. Navrhovateľ sa snažil stretávať s maloletou D. tak často, ako to bolo možné, a to v dome rodičov E. E.. Na konci pobytu

navrhovateľa na Slovenku začiatkom roka 2017 sa E. začala správať k navrhovateľovi inak, začala ho ignorovať a nevenovala sa mu. Neskôr mu SMS-správou oznámila, že k nemu nič necíti, že nemá záujem o zotrvávanie vo vzťahu s ním. Nesúhlasila ani s tým, aby sa stretával s maloletou D.. Koncom mája 2017 navrhovateľ opätovne prišiel na Slovensko, priniesol Sofii rôzne veci a darčeky. Vtedy mu E. zakázala dotýkať sa maloletej D. či kočíkovať ju. E. mu oznámila, že ak sa vzdá otcovstva k D., E. nebude na ňu od neho požadovať výživné. Pri poslednej návšteve ho aj fyzicky napadla, a keď sa bránil tým, že ju chytil za ruky, a spýtal sa, čo robí, E. podala na druhý deň naňho trestné oznámenie na políciu, kde uviedla, že ju navrhovateľ napadol. Potom mu vrátila všetky veci a darčeky, čo kúpil pre D. s vysvetlením, že to D. nepotrebuje a že E. už navrhovateľa nechce vidieť. Aj matka E. oznámila navrhovateľovi, že by sa mal maloletej D. zriecť. Vtedy sa pochybnosti navrhovateľa o jeho otcovstve k maloletej „iba“ vystupňovali, pretože v rozhodnom čase mala E. intímny styk s iným mužom, nesúhlasila s tým, aby dieťa používalo priezvisko navrhovateľa, E. znemožňuje navrhovateľovi stretávať sa s maloletou D., E. aj jej matka ho vyzvali, aby sa zriekol maloletej D. s tým, že E. nebude požadovať na maloletú D. výživné.

3. Matka maloletej D. so zapretím otcovstva navrhovateľa k D. súhlasila s odôvodnením, že biologickým otcom D. je iný muž, a preto od navrhovateľa nežiadala žiadne výživné na maloletú D., trvala na tom, aby maloletá mala rovnaké priezvisko ako matka, a nemala záujem stretávať sa s navrhovateľom. Vzhľadom na zhoršenie vzťahov medzi navrhovateľom a matkou D. a na fyzické napadnutie matky D. navrhovateľom matka D. stratila záujem o spoločný život s navrhovateľom, v ktorom by maloletú D. vychovávali ako rodičia. Navrhla, aby súd určil, že navrhovateľ nie je otcom maloletej D. na základe zhodných vyjadrení účastníkov konania, t.j. bez nariadenia znaleckého dokazovania.

4. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania a listinami, a to podstatnou časťou spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/68/2017, rodným listom dieťaťa, potvrdením lekárky pre deti a dorast zo dňa 31.5.2018, a potvrdením gynekológa a pôrodnika z 16.2.2018, a zistil tento skutočný stav:

5. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/68/2017-37 zo dňa 13.7.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.9.2017 a vykonateľnosť dňa 28.8.2017, súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým ponechal maloletú D. E. v starostlivosti matky. Rodičov maloletej D. zároveň poučil o práve podať návrh na začatie konania vo veci starostlivosti o maloletú D. E. s tým, že ak návrh bude podaný, účinky neodkladného opatrenia budú trvať až do vykonateľnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Ak takýto návrh podaný nebude a ak súd nezačne konanie vo veci samej z úradnej moci, účinky nariadeného neodkladného opatrenia zaniknú zrušením tohto uznesenia z úradnej moci, ak súd zistí, že sa zmenili pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené; inak budú jeho účinky trvať. Matka D. sa okrem iného domáhala, aby súd zakázal otcovi maloletej styk s mal. D., avšak v tejto časti zobrala návrh späť, s čím súhlasil aj kolízny opatrovník maloletej, a preto tým istým uznesením súd konanie v tejto časti zastavil. Súčasťou spisu je aj nález lekára z chirurgickej ambulancie Nemocnice Alexandra Wintera n.o. zo dňa 4.6.2017, z ktorého vyplýva, že v daný deň o 16,30 hod. bola E. E. napadnutá bývalým priateľom. Lekár skonštatoval počínajúci hematóm na pravom ramene o veľkosti 10cm x 10 cm bez poruchy kožného krytu, bez známok zápalu, s plnou hybnosťou.

6. Z rodného listu D. E., narodenej dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že narodenie D. E. je zapísané v knihe narodení matričného úradu G. vo zväzku B., ročník XXXX na strane XXX pod poradovým číslom XXX. Ako otec D. je v rodnom liste uvedený navrhovateľ, ako matka je uvedená E. E., narodená XX.X.XXXX. Všetci sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky.

7. Z potvrdenia MUDr. I. M. zo dňa 31.5.2018, všeobecnej lekárky pre deti a dorast, súd zistil, že maloletá D. E. je v zdravotnej starostlivosti tejto lekárky od narodenia, starostlivosť o dieťa je dobrá, dieťa absolvovalo všetky preventívne prehliadky, očkované bolo riadne podľa platného očkovacieho kalendára, chorobnosť dieťaťa je priemerná, dieťa je ešte kojené. Dňa 8.6.2017 bolo dieťa vyšetrené pre pretrvávajúci nepokoj, plakanie v spánku a strhávanie sa zo sna, pričom tieto prejavy neurózy boli pravdepodobne dôsledkom incidentu medzi rodičmi dieťaťa.

8. Z potvrdenia MUDr. B. C. zo dňa 12.6.2018, gynekologičky a pôrodníčky E. E., súd zistil, že vzhľadom na odhadovaný termín pôrodu 31.12.2016 bola posledná menštruácia E. E. dňa 26.3.2016, a k otehotneniu mohlo dôjsť najskôr o 14 dní od začiatku poslednej menštruácie, t. j. v čase ovulácie, čiže až v mesiaci apríl 2016.

9. Z výsluchu navrhovateľa a z jeho vyjadrení na pojednávaní dňa 11.6.2018 súd zistil, že po krste maloletej D. dňa 14.1.2017 sa vzťah medzi navrhovateľom a matkou D. výrazne zmenil k horšiemu. Zistil, že niečo nie je v poriadku. Do Anglicka odcestoval 22.1.2017, na Slovensko sa vrátil v júni 2017. Uvedomil si, že zrejme nie je otcom maloletej D., a jeho zapretie by mal riešiť súdnou cestou. Súhlasil so zapretím jeho otcovstva k maloletej D., avšak iba za predpokladu, že je vylúčené, že by mohol byť jej otcom. V opačnom prípade bude o maloleť D. bojovať. Navrhovateľ mal s matkou D. intímny styk naposledy dňa 21.3.2016. Potom sa dozvedel, že E. bola dňa 4.4.2016 na párty, kde sa zoznámila s iným mužom, s ktorým mala aj intímny pomer. Gynekológ jej dňa 20.4.2016 povedal, že je v 2. alebo v 3. týždni tehotenstva, čo navrhovateľovi nesesedelo. Pred odchodom do Anglicka dňa 2.5.2016 sa s matkou D. dohodli, že si dieťa nechajú. Vtedy nevedel, že budú otcovstvo maloletej riešiť na súde.

10. Z výsluchu a z vyjadrení matky maloletej Sofie na pojednávaní dňa 11.6.2018 súd zistil, že matka D. mala pohlavný styk s navrhovateľom naposledy v období od 20.3.2016 do 21.3.2016. Dňa 4.4.2016 bola na párty v Nitre rozlúčka so semestrom, na ktorej sa zúčastnila, pričom v ten večer mala pohlavný styk s iným mužom, totožnosť ktorého matka D. nepozná, nevie jeho priezvisko ani bydlisko. Odvtedy ho už nevidela. V apríli 2016 bola u gynekológa dvakrát. Raz na prehliadke nasledujúcej po párty, vtedy bolo všetko v poriadku. Druhýkrát potom, čo zistila, že je zrejme tehotná. Gynekologička jej dňa 20.4.2016 oznámila, že je v 2. týždni tehotenstva, a teda, matka D. má za to, že je vylúčené, že by otcom D. mohol byť navrhovateľ, pretože to nesesedelo s dátumom, kedy mala s ním naposledy pohlavný styk. Počas vybavovania krstu maloletej D. začal byť navrhovateľ agresívnejší, stále hovoril, že matka D. sa stará iba o ňu, a že jemu sa nevenuje. V júni 2017 mala D. 5 a 1 mesiaca, vtedy ju v jeden deň chcela matka uspať, aby ju mohol navrhovateľ kočikovať, navrhovateľ však matku D. začal trhať za ruky, odtlačal ju za kočík s tým, že chce malú kočikovať sám. Následne na matku D. aj fyzicky zaútočil, čo na D. zle vplývalo, pretože potom SM.fia začala trpieť nespavosťou, stále plakala, a matka D. musela ísť so D. kvôli tomu k lekárke. D. sa odvtedy stále bojí mužov, s výnimkou jej krstného otca a starého otca z matkinej strany. Matka D. sa navrhovateľa bojí, lebo sa jej vyhrážal, že sa ešte len budú báť od strachu. Ani maloleť D., ani jej matka nemôžu rok a pol poriadne v noci spať, lebo sa navrhovateľa boja.

11. Z vyjadrení právnej zástupkyne matky dieťaťa na pojednávaniach dňa 11.6.2018 a dňa 18.6.2018 súd zistil, že biologickým otcom maloletej D. je iný muž než navrhovateľ, a že nie je potrebné dokazovanie znalcom z odboru lekárstvo, z odvetvia analýza DNA.

12. Kolízny opatrovník maloletej Sofie sa k veci nevyjadril ani písomne, ani na pojednávaní dňa 11.6.2018.

13. Podľa § 84 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“ alebo „Zákon o rodine“ v príslušnom tvare), otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

14. Podľa § 90 ZR, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

15. Podľa § 91 ods. 1, ods. 2 ZR, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. Súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

16. Podľa § 93 ods. 1 ZR, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

17. Podľa § 93 ods. 2 ZR, aj matka dieťaťa môže v rovnakej lehote zaprieť, že otcom dieťaťa je muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

18. Podľa § 93 ods. 3 ZR, ustanovenia § 86 ods. 2 a § 88 ods. 1 sa použijú primerane.

19. Podľa § 88 ods. 1 ZR, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

20. Podľa § 105 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“ v príslušnom tvare), konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konanie o a) určenie materstva, b) určenie otcovstva, c) zapretie otcovstva a d) prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom.

21. Podľa § 106 CMP, na konania vo veciach určenia rodičovstva je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má dieťa bydlisko. Ak takého súdu niet, je príslušný všeobecný súd matky, inak všeobecný súd toho, koho otcovstvo má byť určené alebo zapreté.

22. Podľa § 107 CMP, konanie sa začína len na návrh.

23. Podľa § 108 ods. 3 CMP, účastníkom konania o zapretie otcovstva je dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté.

24. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

25. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

27. Podľa čl. 6 CMP súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

28. Súd je povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). Súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP).

29. Vykonaným dokazovaním výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania a listinami, a to podstatnou časťou spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/68/2017, rodným listom dieťaťa, potvrdením lekárky pre deti a dorast zo dňa 31.5.2018, potvrdením gynekológa a pôrodníka z 16.2.2018, súd mal za preukázané, že otcovstvo navrhovateľa a E. E. k maloletej D. E., nar. XX.XX.XXXX bolo určené súhlasným vyhlásením oboch rodičov pred matričným úradom Piešťany, a teda navrhovateľovi svedčí otcovstvo k mal. D. podľa druhej zákonnej domnienky podľa § 91 ods. 1 ZR, podľa ktorej za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. Konanie o zapretie otcovstva navrhovateľa k maloletej D. E. začalo dňom, kedy bol súdu doručený návrh na začatie konania, a to dňa 13.6.2017, t. j. v zákonnej 3-ročnej lehote na zapretie otcovstva podľa § 93 ods. 1 ZR. Nakoľko návrh na zapretie otcovstva podal muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, v zákonnej 3-ročnej lehote, a tento návrh podal proti matke aj dieťaťu, boli splnené všetky zákonné podmienky pre konanie o zapretie otcovstva podľa § 93 ods. 1, § 88 ods. 1 v spojení s § 93 ods. 3 ZR a § 107, § 108 ods. 3 CMP, a preto súd mohol vykonať dokazovanie za účelom zistenia, či je vylúčené, aby navrhovateľ mohol byť otcom maloletej D.. Nakoľko zhodnými výpoveďami navrhovateľa a matky dieťaťa, ako aj lekárskeho potvrdením ošetrujúcej gynekologičky matky dieťaťa bol nepochybne preukázané, že matka dieťaťa mala naposledy pohlavný styk s navrhovateľom v čase, ktorý predchádzal obdobiu, kedy otehotnela, súd uzavrel, že je vylúčené, že by otcom maloletej D. mohol byť navrhovateľ. Zo zhodných vyjadrení navrhovateľa a matky D. ďalej vyplynulo, že matka D. mala dňa 4.4.2016 pohlavný styk s iným mužom, totožnosť ktorého nevedela uviesť, ktorý je biologickým otcom D.. Keďže dokazovaním bolo preukázané, že je vylúčené, aby otcom maloletej D. E. bol navrhovateľ, ďalšie dokazovanie nebolo pre zistenie skutočného stavu a pre rozhodnutie súdu vo veci samej potrebné, preto súd rozhodol, že navrhovateľ nie je otcom maloletej D. E. tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

30. Dôkazmi na preukázanie tvrdení matky dieťaťa o nevhodnom a agresívnom správaní navrhovateľa sa súd podrobne nezaoberal, pretože tieto neboli pre zistenie skutočného stavu a pre rozhodnutie súdu vo veci samej potrebné, nakoľko predmetom tohto konania nie je úprava styku rodičov k maloletému

dieťaťu, ani obmedzenie ich rodičovských práv, navyše, záujem dieťaťa na zapretí otcovstva je súd povinný zo zákona skúmať až potom, čo obom rodičom uplynula zákonná 3-ročná lehota na zapretie otcovstva (§ 96 ods. 1 ZR), čo však nie je daný prípad.

31. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

32. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

33. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

35. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní vo veciach určenia rodičovstva súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania iba na návrh, pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Z tejto zásady platí výnimka upravená v ust. § 53 CMP, podľa ktorej v konaní o určenie rodičovstva súd môže priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorý mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. V danom prípade bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách konania, preto sa súd musel týmto návrhom zaoberať. Nakoľko zapretie otcovstva navrhovateľa k maloletej D. bolo v záujme všetkých účastníkov konania, a prípadné priznanie náhrady trov konania úspešnému navrhovateľovi proti matke a dieťaťu by nebolo, vzhľadom na okolnosti prípadu, spravodlivé, súdu neostávalo nič iné, iba rozhodnúť, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v troch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP)